

Беше празник!: Концерт на СО на БНР 11-5-2018

проф. Явор Конов, д.н.

БЕШЕ ПРАЗНИК! Наистина ви казвам. Празник голям! С Марио Ангелов на рояла.

Толкова доволна, вдигната във въодушевление и възторг благодарна публика отдавна не бях виждал. И чувал – толкова много и толкова пъти овации, и всеки път с викове "Бравооо!!!" (от различни гърла и места в залата).

Толкова сработен (и това – най-малкото), толкова интегрален като един-единен организъм и дух оркестър отдавна не бях слушал.

Акцентът ми пада върху Шимановски (1882-1937) – Симфония-концертанте (Симфония № 4 оп. 60) със солиращо пиано. Вдъхновена и от природата на Татрите... Посвещава я на приятеля си, великия пианист Артур Рубинщайн. Премиерата обаче е със самия Шимановски – в Познан на 9 октомври 1932 (диригент Г. Фителберг). Преминава с голям успех. Шимановски след това изпълнява творбата на много места в Полша и по света (включително и в София).

Да, симфония-концертанте на Шимановски е 3-частен богат концерт за пиано и оркестър (концерт, който Шимановски още от 1924 замисля и изоставя) с двуетмно сонатно алегро, бавна част и рондо-финал. Симфонията в творбата е изразена в особено значимата роля на оркестъра – богатата игра с тембрите и изразителността на инструментите и ансамблите.

Обичам, когато свири Марио Ангелов! Нищо излишно – никаква празна поза, никаква пазарна „артистичност“, никакво „звездене“, никакви „случайно изпуснати знаци на величие“: а всъщност най-висш пианизъм! Нито една нота не само сбъркана, но нито един тон не на място! И с целия му и опит от десетилетната му дейност като пианист в оркестър – в същия този великолепен оркестър, в който го ценят и обичат тъй много (вижда се „с просто око“ на сцената – и да не искаш, пак ще го видиш!). И с техниката му на Марио, и с устрема му, но и със самоконтрола завиден, и с поетиката му, и с тоновата му култура...

И с майсторския професионализъм на Марк Кадин (блазе и на двама им за сътрудничеството и съ-пресътворяването).

Слушах тази симфония – този толкова труден и „технически“, и музикантски концерт – в няколко от наличните в интернет интерпретации, но тъй силно като преди малко прозвучалата нито една не ми въздейства. Едва ли е само от живото ми в залата присъствие. Ще да е (и) от изпълнението...

Избликвам така, защото не ме съдържа, а не ме съдържа, защото беше изключително.

Но за кой концерт пиша, ще попитат може би мнозина: за преди малко завършилия в голямата зала „България” в София концерт „Шедьоври на славянската класика” на симфоничния оркестър на БНР. В програмата чухме още „Славянски марш“ от Пьотр Илич Чайковски (след това бе Шимановски), а след паузата – Симфоничната поема „Вълтава“ от Бедржих Сметана и сюитата „Бай Ганьо“ от Веселин Стоянов (в която отново великолепно свири Марио Ангелов).

Пак да кажа: БЕШЕ ПРАЗНИК!

ПП В интернет има видеозапис от концерта: <http://binar.bg/71728/slavyanski-kontsert-na-so-na-bnr/>

Явор Конов, 11 май 2018, 22:30 ч.